

H I R D E S D A Z I G É T !

Kortárs igehirdetők prédikációi

Ki Taehyung

Akit az Úr használt

(A Bírák könyve 6–7. fejezete)

Mennyei elhívás

Volt egy Gedeon nevű férfi Izraelben, amikor az Úr az ő népét, Izraelt Midján népének kezébe adta hét esztendőre, mert Izrael fiai azt cselekedték, amit rossznak lát az Úr (Bír 6,1–9). Midján pedig kemény kézzel bánt Izraellel. Izrael fiai rejtkehelyeket készítettek maguknak a hegyeken, barlangokban és hegyi erődökben bujkáltak. Mert valahányszor Izrael vétkezett, a midjániták, amálekíták és más keleti törzsek rájuk törtek. Tábort vertek ellenük, és tönkretették a föld termését. Nem hagytak élelmet Izraelben, sőt egyetlen juhot, marhát vagy szamarat sem. Mert jószágaikkal és sátraikkal együtt vonultak fel; úgy jöttek, mint a sászkák, tömegesen, maguknak és a tevéiknek száma se volt, és behatoltak az országba, hogy tönkretegyék. Amikor igen elszegényedett Izrael Midján miatt, az Úrhoz kiáltottak segítségért Izrael fiai. Amikor Izrael fiai segítségért kiáltottak az Úrhoz, az Úr egy prófétát küldött Izrael fiaihoz, aki ezt mondta nekik: Így szól az Úr, Izrael Istene:

„Én hoztalak ki benneteket Egyiptomból, kihoztalak a szolgaság házából, kimentettelek benneteket az egyiptomiak kezéből és elnyomóitok kezéből; kiűztem azokat előletek, és nektek adtam országukat, és ezt mondtam nektek: Én, az Úr, vagyok a ti Istenetek! Ne féljétek az emóriak isteneit, akiknek a földjén laktok! De nem hallgattatok szavamra.”

A helyzetük súlyos volt. Vagy harcolva életben maradnak utódaikkal együtt, vagy félelmükben semmit nem téve barlangokban, hegyeken bujkálva lassan megsemmisülnek.

Gedeon egy nem túl előkelő törzsből, Manasséból, és egy szintén nem túl neves családból származó édesapa fia volt. Amikor az Úr angyala meglátogatta őt, éppen búzát csépett a présházban, hogy elkészítse szerény ételmüket családjá számára. Közömbös emberként élt félelemben, célja annyi volt, hogy ellássa családját. Az Úr azonban elhívta őt. „Az Úr veled van, erős vitéz!” Nem olvasunk sehol azelőtt arról, hogy harcos lett volna, vagy nagy győzelmet aratott volna pogány népek ellen. Mégis az Úr őt hívta el választott népe sorsdöntő megmentéséért. Ő maga is tudta, hogy neki nincs képessége ahhoz, hogy az ő saját erejével megszabadítsa népét az ellenség kezéből. Az Úr azonban ezt mondta neki: *Én küldelek*

Gedeonnak először arról kellett megbizonyosodnia, hogy az üzenet, amit most hall, valóban az Úrtól van-e.

„Add nekem valami jelét annak, hogy valóban te beszélsz velem!” (6,17)

„...akkor én most kiteszek egy fürt gyapjút a sérűre, és ha csak maga a gyapjúfürt lesz harmatos, az egész föld pedig száraz marad, akkor tudni fogom, hogy az én kezem által szabadítod meg Izraelt, ahogyan megígérted.” (Bír 6,37)

Amikor az Úr angyala jelét adta ennek, Gedeon saját bűnös voltának méltatlansága miatt összeesett. Az Úr ekkor gyengéden megvigasztalta őt. Gedeon az ő emberi gyengeségei ellenére az Úr szíve szerint való ember volt, mivel ragaszkodott ahhoz, hogy az Úr akaratát hallja. Ő tudta, hogy az az elhívás, ami az Úrtól származik, mindennek az alapja. Ugyanakkor egyáltalán nem bízott az ő saját emberi erejében. Tisztában volt azzal is, hogy egyedül az Úr kegyelméből lehet

H I R D E S D   A Z   I G É T !

Kortárs igehirdetők prédikációi

Ki Taehyung

Akit az Úr használt

(A Bírák könyve 6–7. fejezete)

Mennyei elhívás

Volt egy Gedeon nevű férfi Izraelben, amikor az Úr az ő népét, Izraelt Midján népének kezébe adta hét esztendőre, mert Izrael fiai azt cselekedték, amit rossznak lát az Úr (Bír 6,1–9). Midján pedig kemény kézzel bánt Izraellel. Izrael fiai rejtékhelyeket készítettek maguknak a hegyeken, barlangokban és hegyi erődökben bujkáltak. Mert valahányszor Izrael vétkezett, a midjániták, amálekíták és más keleti törzsek rájuk törtek. Tábort vertek ellenük, és tönkretették a föld termését. Nem hagytak élelmet Izraelben, sőt egyetlen juhót, marhát vagy szamarat sem. Mert jószágaikkal és sátraikkal együtt vonultak fel; úgy jöttek, mint a sáskák, tömegesen, maguknak és a tevéiknek száma se volt, és behatoltak az országba, hogy tönkretegyék. Amikor igen elszegényedett Izrael Midján miatt, az Úrhoz kiáltottak segítségért Izrael fiai. Amikor Izrael fiai segítségért kiáltottak az Úrhoz, az Úr egy prófétát küldött Izrael fiaihoz, aki ezt mondta nekik: Így szól az Úr, Izrael Istene:

„Én hoztalak ki benneteket Egyiptomból, kihoztalak a szolgaság házából, kimentettelek benneteket az egyiptomiak kezéből és elnyomóitok kezéből; kiűztem azokat előletek, és nektek adtam országukat, és ezt mondtam nektek: Én, az Úr, vagyok a ti Istenetek! Ne féljétek az emóriai isteneit, akiknek a földjén laktok! De nem hallgattok szavamra.”

A helyzetük súlyos volt. Vagy harcolva életben maradnak utódaikkal együtt, vagy félelmükben semmit nem téve barlangokban, hegyeken bujkálva lassan megsemmisülnek.

Gedeon egy nem túl előkelő törzsből, Manasséból, és egy szintén nem túl neves családból származó édesapa fia volt. Amikor az Úr angyala meglátogatta őt, éppen búzát csépel a prészházban, hogy elkészítse szerény élelmüket családja számára. Közömbös emberként élt félelemben, célja annyi volt, hogy ellássa családját. Az Úr azonban elhívta őt. „Az Úr veled van, erős vitéz!” Nem olvassunk sehhol azelőtt arról, hogy harcos lett volna, vagy nagy győzelmet aratott volna pogány népek ellen. Mégis az Úr őt hívta el választott népe sorsdöntő megmentéséért. Ő maga is tudta, hogy neki nincs képessége ahhoz, hogy az ő saját erejével megszabadítsa népét az ellenség kezéből. Az Úr azonban ezt mondja neki: „Én küldelek téged!... Majd én veled leszek...”

Gedeonnak először arról kellett megbizonyosodnia, hogy az üzenet, amit most hall, valóban az Úrtól van-e.

„Add nekem valami jelét annak, hogy valóban te beszélsz velem!” (6,17)

„...akkor én most kiteszek egy fűrt gyapjút a szérűre, és ha csak maga a gyapjűfűrt lesz harmatos, az egész föld pedig száraz marad, akkor tudni fogom, hogy az én kezem által szabadítod meg Izraelt, ahogyan megígérted.” (Bír 6,37)

Amikor az Úr angyala jelét adta ennek, Gedeon saját bűnös voltának méltatlansága miatt összeesett. Az Úr ekkor gyengéden megvigasztalta őt. Gedeon az ő emberi gyengesége ellenére az Úr szíve szerint való ember volt, mivel ragaszkodott ahhoz, hogy az Úr akaratát hallja. Ő tudta, hogy az az elhívás, ami az Úrtól származik, mindennek az alapja. Ugyanakkor egyáltalán nem bízott az ő saját emberi erejében. Tisztában volt azzal is, hogy egyedül az Úr kegyelméből lehet az Úr szolgálatában.

Az Úr elsőként Gedeon saját családjá, háza népe bálványimádása ellen ad neki parancsot. Nem volt könnyű engedelmeskednie, mégis megteszi, amit az Úr kér tőle, még ha éjszaka is. Gedeon saját visszahúzódo természetére ellenére szívből engedelmeskedik az Úr első parancsának. Gedeon jól ismerte tettének esetleges következményeit. Üldözés vagy halál várhatott rá. Mégis megtapasztalja Isten gondviselését apjának váratlan pártoló fellépése által. „Igen, az Úr az, aki engem a Midján ellen hívott el, és ő az, aki engem bármilyen körülmények között is oltalmaz.” Megerősödik ezáltal az elhívásában.

Ezután amikor eljön az óra, az Úr felruhazza lelkével Gedeont, és a visszahúzódo férfi azután bátran hadba szólította a saját nemzetségét, majd törzsét és így tovább.

Az elhívás, ami az Úrtól származik, lépésről lépésre megerősödik, amikor mi is igyekszünk először kicsiben engedelmeskedni. Nagyon fontos, hogy az engedelmesség nélkül nem lehet megtapasztalni az Úr hűségét sem. Először saját körünkön belül, bennünk, családjunkban, rokonságunkban, gyülekezetünkben, felekezetünkön belül kell teljesíteni az Úr irántunk való aktuális akaratát.

Most is helyzetben van Magyarország. Maguk a körülmények háborúsak. Az Isten népe a materializmus, relativizmus, az emberközpontú EU-s törvények közepette a barlangokban, hegyi erdőkben van háttérbe szorulva. Közben saját gyermekeink pusztulnak bele ebbe az iszonyú erős istenellenes társadalomban.

Mégpedig a legnagyobb ellenség bennünk saját hívő körünkön belül nem más, mint a vallásosság, azaz hogy a hívők ott vannak a saját barlangjukban, családi erődjeikben, és rejtőzködve megelégszenek a hitük megtartásával.

„Ekkor magához hívta a sokaságot tanítványaival együtt, és ezt mondta nekik: »Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel a keresztyét, és kövessen engem. Mert aki meg akarja menteni az életét, az elveszti, aki pedig elveszti az életét énértem és az evangéliumért, megmenti azt.«” (Mk 8,34–35)

Napjainkban, a huszonegyedik század elején, az igazi lelki harc nem a keresztyénség és a pogány vallások között folyik, hanem az evangélium és a vallások között, mégpedig

mibennünk. Amikor csak arra vagyunk hajlandóak, hogy törődjünk a családjunk, kis belső körünk hitbeli kényelmi zónájának biztonságos fenntartásával, akkor a most talán még bennünk égő evangélium is lassan vallássá válik, és aztán végül ki is fog aludni.

Vagy elvesztjük az életünket az Úrért és az evangéliumáért, vagy lassan megsemmisülünk.

Gedeonnak is megvoltak a mindennapi elfoglaltságai. Megtapasztalta életében és elődjei életében a sok, hosszú, szomorú évet.

„Kérlek, Uram, ha velünk van az Úr, miért ért bennünket mindez? Hol vannak mindazok a csodák, amelyekről atyáink beszélnek nekünk, hogy hogyan hozott ki bennünket az Úr Egyiptomból? Most meg eltasztott bennünket az Úr, és Midján kezébe adott!”

Mégis tagadhatatlan volt az Úrtól jövő elhívás:

„Az Úr veled van, erős vitéz!” „Menj, és a te erőddel szabadítsd meg Izraelt Midján markából! Én küldelek téged!”

„...a te erőddel...” (6,14)

Mit jelenthet ez? Hiszen Gedeon nem is profi harcos, sőt nem is nagyon verekedett senkivel gyermek-kora óta, csak csendes, földműveléssel foglalkozó, háziapuka. Nem az ő izmainak, emberi tapasztalatainak, sem nagyszerű szónoki képességének vagy akár nemes, neves származásának erejével, hanem egyedül az Istenben való hit által, az ő dicsősége iránti buzgalommal, az ő népe iránti tiszta szeretettel és az Isten szent Lelkének hatalmával indulhatott!

Gedeon megint jelet kér az Úrtól, kétszeresen is. Bizalmasan így kéri, azután felbátorodva, úgy is, hogy biztos legyen. Ezután már nincs kétség afelől, hogy az Úr az ő keze által tényleg meg akarja szabadítani a népét. A tengerparton lévő homoknyi számú túlerővel szemben habozás nélkül lecsökkenti a katonasága számát. Hazaküldi az Úr először azt a huszonkétezer embert, akik féltek harcba menni. Azután a megmaradt tízezerből megint kilencezer hétszáz embert, akik ugyan félni annyira nem félnek, csak nincsenek tisztában azzal, hogy mire is vállalkoztak az Úrért és népéért. Hiányzott bennük az az éberség, fegyelmezett-ség, amelynek lennie kell a harcmezőn lévő katonákban. Péter apostol szavaival:

„Legyetek józanok, vigyázatok, mert ellenségeitek, az ördög mint ordító oroszlán jár szerte, keresve, kit nyeljen el.” (1Pt 5,8)

Végül is csak háromszáz ember indult Gedeonnal, akik az Úrban való hit által legyőzték emberi félelmüket, és az Úr Lelkében való éberség által készek voltak bármikor harcolni is.

Az Úr ezután egy utolsó, kétségbevonhatatlan jelet mutatott meg Gedeonnak ahhoz, hogy egyetlenegy tény hitbeli elfogadása által megtegye azt, amit az Úr mond, mert ez a háború nem emberé, hanem az Úré.

„Nem más ez, mint az izraeli Gedeonnak, Jóás fiának a fegyvere. Kezébe adta az Isten Midjánt és az egész táborát.” (7,14)

Amennyiben ez nem az ő háborúja, hanem az Úré, akkor nem ő harcol igazából, hanem az Úr maga. Ez így is történt. Gedeon és háromszáz emberének nem is nagyon kellett harcolni, hanem maximálisan engedelmeskedni az Úr és szolgája vezetésének. Kürt az egyik kezében, a másikban égő fáklya. Egységesen, egy szívvel, nem emberi erővel, hanem az Úr Lelkének erejével.

Gedeon az elhívásának tudatában készült a midjániták elleni harcra.

„Akkor az Úr ezt mondta Gedeonnak: Sok ez a nép, amely veled van, nem adhatom kezükbe Midjánt, különben még így fog dicsekedni Izrael velem szemben: Az én kezem szabadított meg engem!” (7,2)

Az Úr soha nem osztozik a saját dicsőségén senkivel. Semelyik egyénnel, gyülekezettel vagy felekezettel sem. Kegyelem, hogy egyáltalán az ő használatában lehetünk az ő munkájában elkötelezett katonáiként az ő evangéliumáért.

Gedeonnak rá kellett bíznia a családját, amikor az Úr elhívásának engedelmeskedett. Amikor az Úr elhív minket is, nekünk is órá kell bízunk szereteteinket abban a hitben, hogy amikor elhívtakként a mennyei elhívásunknak megfelelően hűségesen először az ő országát és igazságát keressük, akkor minden egyéb ráadásul megadatik. Sokszor mi, Isten szolgálói is nehéz helyzetekben emberi tapasztalatainkra vagy ismereteinkre támaszkodva igyekszünk megoldani a problémákat. Azonban a harc az Istené, a mi életünk is az övé. Tehát ha hittel engedelmeskedünk az ő vezetésének, dicsérve őt haladunk előre, és törjük útjainkat az ő keskeny ösvénye mentén, akkor eljön az Úr, és megteszi azt, amit ő akar tenni, amire csak ő képes egyedül.

*

Ki Taehyung

1970-ben Dél-Koreában, Szöul környékén született. Kiszegemekkori átlagos gondtalan évei után egészen egyete-

mista korának kezdetéig a családjában támadó konfliktusok között élt. Ezt az időt az apja és anyja közötti egyre fokozódó rendszeres veszekedések jellemezték. Viharos kamaszkori évei után megszabadult otthonról, amikor is egy vidéki műszaki egyetemre került. Az egyetem első három éve emlékei szerint úgy telt, hogy „csak ittam, ettem és mulattam, mint Lukács evangélium 15-ik fejezetében a tékozló fiú. Azután pontosan úgy, mint ő, én magam is végül saját bűneim okozta gyalázatos lelki éhségemben a disznók között találtam magam, amikor tényleg úgy éreztem, hogy szívesen jóllaktam volna akár azzal az eleséggel is, amit a disznók ettek, de senki nem adott nekem.”

Többszöri meghívás után végül huszonkét évesen elment egy nyári keresztyén diák táborba, és ott tért meg az Úrhoz, mint a hazatérő tékozló fiú, ő is elfogadta Úr Jézust az élete urának. Megszabadult bűnei terhéől, és egy órán át sírva élte át a szabadulás csodálatos lelki örömét.

Az Úr kegyelméből be tudta fejezni az egyetemi tanulmányait, eközben az egyetemi misszióban (UBF: University Bible Fellowship) megerősödött az ott folyó különböző tanítványképzési tanfolyamokon való részvétel, az igeolvasás és az aktív imaélet által. Amikor 1998-ban az Úr elhívta Magyarországra a feleségével való házasságtörés révén, nem igazán ismerte leendő párját, sem ezt az országot.

Azután felesége, mint „sátorkészítő misszionárius” elkezdett dolgozni a Dél-Koreai Nagykövetségen, míg Taehyung a BTA-ra jelentkezett, és néhány év múlva, 2008-ban sikerült teológus diplomát szereznie. Ezen évek alatt a volt közösségük nemzetközileg kettészakadt, és ennek hatására a magyarországi közösség is új néven (CMI: Campus Mission International) kezdett működni.

Két kislánya született, 2000-ben *Deborah*, 2002-ben *Rebeka*. Háromévi gödöllői, azután hétévi pesti, főleg előkészítő jellegű szolgálat után 2009-ben bekapcsolódtak a magyarországi baptista misszióba, a belvárosi gyülekezetplántáló misszióba, és ezzel együtt jött az Úrtól az elhívás a lelkipásztori szolgálatra. Ettől kezdve két és fél éven keresztül a 8. kerület szélén, a Bel-Vár Gyülekezetben szolgált az ige hirdetői szolgálatától kezdve a dicsőítésvezetésen át egészen a takarítói szolgálatig.

2011 őszén látta meg annak a szükségességét, hogy átadja a szolgálatot teljesen a testvéreknek, az Úrra és a testvérekre bízva a munkát. Ekkortájt az Úr rájuk nehezítette annak a tudatnak terhét, hogy itt az idő, hogy feleségével együtt teljes idejű szolgálatba lépjenek. Hitbeli lépést kellett megtenniük, azaz a felesége beadta a követségben a felmondólevelet, amit el is fogadtak.

Eközben az Úr a szigetszentmiklósi gyülekezethez vezette őket, és jelenleg ott tagok, ott szolgálnak azokon a területeken, ahol az Úr szeretné őket látni. Egyébként Taehyung jelenleg is tanul a Szegedi Tudományegyetem vallástudomány MA szakán, ahol végzősként készül a szakdolgozat megírására. Rendszeresen jár a Munkácsra lévő magyar ajkú román gyülekezet vezetőinek képzésében szolgálni.